

Явно е, че тука е много криво, много забръкано, и на испътъ излазя, че или не ся е прѣвело Св. Писаніе, и Българе-ти трѣбвало да падижтъ пакъ въ идолопоклонство, млада-та имъ Цркъва да загуби свой Отець и Пастырь, народъ-тъ да остане въ варварство, или да ся пукнажтъ вслчкы-ты легенды и основанны-ты на тѣхъ мнѣнія и догадки.

Обаче мы знаемъ, че Българія не само ся укрѣпи въ Христіанскъ-тъ Вѣрж, не само прія Св. книги прѣведены на бащиный и' языкъ, нъ незабавно начна да цѣвти и въ литературно отношеніе. Извѣстно е, че наричямый така прѣводъ Св. Писаніе на Кирила и Меѳодія былъ прѣвъ, и че най напрѣдъ отъ всячкы-ты, плодове-ты му сжъ ѣли Българе-ти, за конто исты-ты той былъ свръшенъ, и трѣбвало непрѣменно и незабавно да ся свръши, зачто млада-та Цркъва не могла да проживѣе безъ тѣжъ хранж, както и съчинители-ти на легенды-ты безъ хлѣбъ.

Като влязе едикъжъ Св. Писаніе въ едно нарѣчіе на пространый Славянский языкъ, не прѣминуваше скоро въ друго нарѣчіе, нъ ся прія отъ нѣколко Славянскы племена заедно съ нарѣчіе-то, на което бѣше прѣведено най напрѣдъ. Ами какво е было това Славянско нарѣчіе, на което прѣвъ пжтъ было прѣведено Св. Писаніе? Какътъ Славянский народъ е говорилъ него? Мжчно ли е да ся усѣтимъ?

Азъ мо'жахъ изедикъжъ да отговорѣмъ на това пытанье, което и самъ Добровскый прѣдлагаше на себе си; нъ зачто-то той, прѣди да приложи свой отвѣтъ, на късо изброи различни отвѣты на неговы прѣдшественници, то твърдѣ любопытно ще бжде да испишемъ напрѣдъ тѣя отвѣты, въ конто мой отвѣтъ ще бжде заключеніе-то. И така исписвамъ думы-ты на почтенный аббатъ.

„Какъ трѣбва да наричяме спорядъ нарѣчіе-то языка, на който сжъ написаны книги-ты Славяно-Сръбскы, Славяно-Русскы (съ Кирилловскы-ты буквы), Славяно-Далматскы (съ Глаголическы-ты буквы)? 1) Коль находя криво да ся наричя това писмо Моравско или Русско.

2) „Той чюль, (което разказва на стран. 10), отъ единъ Русскый пѣтуватель въ Славоніж (между Дравж и Савж?), че тамъ говорили още съ това нарѣчіе, или малко нѣ-